

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/73/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815010173
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7815010173.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského a sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Daniely Mitterpákovovej v trestnej veci proti obžalovanej I. V. a spol. pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/67/2015 zo dňa 1. 7. 2015 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 26. októbra 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovanej I. V. a obžalovaného I. N..

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava rozsudkom sp. zn. 1T/67/2015 zo dňa 1. 7. 2015 uznal obžalovanú I. V. a obžalovaného I. N. vinnými z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení Zákona č. 1/2014 Z. z. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

že od začiatku mesiaca septembra 2014 do konca mesiaca januára 2015 v Rejdovej, okr. Rožňava, ako rodičia maloletých detí D., nar. 01.11.1998 a T., nar. XX.XX.XXXX N., žiakov X. školy v Rejdovej, okr. Rožňava, hrubo zanedbávali ich povinnú školskú dochádzku a na upozornenia školy, že maloletí nechodia riadne do školy, nereagovali, ani napriek tomu, že už boli za taký istý prečin v rokoch 2012 a 2014 odsúdení, neurobili žiadne opatrenia na zabezpečenie pravidelnej školskej dochádzky maloletých, v dôsledku čoho za uvedené obdobie maloletý D. neospravedlnene vynechal 222 vyučovacích hodín a maloletá T. vynechala neospravedlnene 133 vyučovacích hodín.

Obžalovanej I. V. súd uložil podľa § 211 ods. 3 s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanému I. N. uložil podľa § 211 ods. 3 s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie do výroku o treste obžalovaná I. V. a obžalovaný I. N.. V písomných dôvodoch podaného odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedli, že spáchanie prečinu, pre ktorý boli trestne stíhaní nepopierali a uznali svoju vinu. Sú toho názoru, že tresty v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne pre obidvoch obžalovaných sú až priveľmi prísne, už aj vzhľadom na doposiaľ nevykonané tresty, ktoré v tomto čase vykonávajú za rovnakú trestnú činnosť. Z hodnotení vyplýva, že sú nekonfliktní a na prejednávanú trestnú činnosť má vo veľkej miere ich zúfalá sociálna situácia, prostredie a pomery v komunite, v ktorej žijú, ich nižšia mentálna úroveň. Aj napriek snahe nemajú dostatok autority a motivácie, aby zvládli a zabezpečili dostatočnú starostlivosť o 12 spoločných detí. S poukazom na

účel trestu v zmysle § 34 ods. 3,4 Tr. zák. sú toho názoru, že v konkrétnom prípade je možné uložiť aj alternatívny trest, ktorý nie je spojený s nepodmienečným trestom odňatia slobody. Preto navrhujú zrušiť napadnutý rozsudok a vo veci rozhodnúť v súlade s dôvodmi podaného odvolania.

Na podklade takto podaných odvolaní odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaných nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaných.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku aj vo vzťahu k výroku o treste, so závermi okresného súdu sa stotožňuje a v podrobnostiach na ne ako na správne a zákonné poukazuje.

Z predloženého spisového materiálu a vykonaného dokazovania je zrejmé, že obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní po riadnom a zákonom poučení urobili vyhlásenie o vine v zmysle § 257 Tr. por. Na základe prijatia vyhlásenia o vine riadnym a zákonným procesným postupom nadobudol výrok o vine pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. právoplatnosť.

Veľmi podrobne sa okresný súd vysporiadal aj s osobami oboch obžalovaných vo vzťahu k výroku o treste s tým, že obhajobné námietky oboch obžalovaných, ktoré sú predmetom odvolania okresný súd podľa názoru krajského súdu zohľadnil pri rozhodovaní o treste.

Okresný súd správne zistil, že obžalovaná V. bola doposiaľ 4-krát súdne trestaná s tým, že v priebehu rokov 2007 až 2014 išlo vo všetkých prípadoch o prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže. Obdobne obžalovaný Juraj N. bol doposiaľ 16-krát súdne trestaný, z toho v posledných 4 prípadoch bol odsúdený pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže. Podľa správy z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny obaja obžalovaní ako rodičia maloletých detí dlhodobo zanedbávajú starostlivosť o maloleté deti.

Okresný súd správne vyhodnotil, že obžalovaní sa tej istej trestnej činnosti dopustili napriek tomu, že pre takúto trestnú činnosť už boli odsúdení k nepodmienečnému trestu odňatia slobody. Za daných okolností tak nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti o tom, že jedine nepodmienečné tresty odňatia slobody im môžu zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

Pri správnom vyhodnotení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností dospel aj krajský súd k záveru, že nepodmienečné tresty odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, t. j. tresty uložené pri dolnej hranici trestnej sadzby s prihliadnutím na doposiaľ nevykonané tresty spĺňajú všetky kritériá z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Správne okresný súd vzhľadom na predchádzajúci život oboch obžalovaných rozhodol o zaradení obžalovanej I. V. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a obžalovaného I. N. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.